

Întâmplare

Cârdei V. Mariana

Nu-i nimic întâmplător
cât trăim sub soare,
întâlnirea noastră însă
a fost o-ntâmplare.

Ne-am privit și ne-am plăcut
în aceeași clipă,
a fost soarta, primăvara,
ora potrivită...

Și iubirea vieții noastre
tot ne-a dăruit,
n-am fost un cuplu oarecare,
ci unul reușit.

Mi-am dorit în astă viață
să îți fiu iubită,
așa a vrut ursitoarea,
să fiu fericită.

Parcurgând al vieții drum,
ne-am trăit iubirea,
pereche complementară
împlinind menirea.

Și ne-am dăruit ceva,
mai presus de toate,
fiica noastră - vis transpus,
în realitate.

Și a vrut El - Creatorul,
să fie frumoasă,
să-l aibă pe vino-ncoa
și minte aleasă.

Amândoi am adorat-o
de când era mică,
au iubit-o și bunicii,
toți am îndrăgit-o.

Într-o zi de primăvară,
tu ne-ai părăsit...
a fost alegerea ta,

ce mult ne-ai iubit!

Și din același motiv,
vorbind despre tine,
regăsim în amintiri
zilele senine.

Viața merge înainte,
cum ne este dat,
uneori mi-e dor de tine,
nu uit niciodată.

Poate într-o bună zi,
cine știe-n care,
ne vom întâlni, din nou,
tot din întâmplare.